Efterslæb til Obskuriøst nr. 11

EFTERLEDER
Af redaktøren

Tanker ved scanneren: Hvordan forholder jeg mig egentlig til konceptet med at lægge at lægge alt ud på nettet sådan som nogen har foreslået det, alle de obskuriøse blade, små flyveblade i skæve oplagstal, cd-rommer med snøvlet oplæsning? Godt spørgsmål, hr. redaktør. På den ene side er det jo tiltalende at kunne give alle og enhver adgang. På den anden side kan jeg godt lide fornemmelsen af at sidde med noget eksklusivt og svært opdriveligt. Og ved at lægge alt ud, rub og stub, føler jeg, rationelt eller ej, at jeg devaluerer tingenes værdi og at noget af det sjove ved udgivelsen går af. Naturligvis ved jeg godt, at fordi noget ligger frit tilgængelig på nettet, betyder det langt fra, at alle er klar over dette, endsige interesserer sig derfor. Nettet har mange dunkle afkroge, belagt med elektronisk støv og spindelvæv. Men stadigvæk, så ligger det der og kræver i princippet ikke mere engagement af brugeren end et klik med musen. Og jeg spørger mig selv igen: Har du lyst til uden videre at forære dine ting væk?

Tja. Måske *er* tiden løbet fra de fysiske fanzines og ikke mindst små flyvetillægsblade som dette. Jeg er usikker på om det overhovedet vil more nogen i dag. jeg tror det morede et par læsere tilbage i 2002 – og det morede i hvert tilfælde mig og gør stadig. Uanset hvad, så sender jeg dette ud, fordi jeg gerne vil afrunde nogle ting. Men som et slags kompromis gør jeg det (i første omgang) i elektronisk form.

Det gik lidt stærkt med at få skrevet den leder til Obskuriøst nr. 11. Ja, det hele gik stærkt, da jeg omsider kom i gang med at klistre bladet sammen. Jeg sad et halvt døgn, fra aften til morgen og læste korrektur på samtlige artikler, skrev et tillæg til min brors Rasmus Klump artikel og derefter lederen, mere eller mindre ud i een køre. Nogle Rasmus Klump-tanker som egentlig ikke hørte hjemme der spildte derfor over i lederen på bekostning af... vel, hvad jeg nu oprindelig måtte have haft på hjerte. Nuvel, det gik altså stærkt. Bladet blev sgu okay, alt taget i betragtning, men bagefter savnede jeg redaktørens fingeraftryk i mere synlig grad. Derfor dette tillæg.

Der har været tradition for at de små tillægsblade fra Obskuriøst udover en lederagtig rubrik tillige bragte et eller flere skribentbidrag som af den ene eller anden grund måtte udgå fra hovedbladet. Pladsmangel, redaktørens luner osv. Fire artikler røg i svinget denne gang. En artikel af Thomas Winther om horror på frimærker, fordi jeg idiotisk nok forlagde den (undskyld!). Philip Høghs lange og grundige anmeldelse af **Edge of Darkness** udgik pga. pladsmangel; med kun 16 sider til rådighed som det jo endte med ville jeg have nogenlunde ligelig plads til alle. Min bror Joachim havde indleveret en artikel om musikproduktion som ved nærmere eftersyn viste sig kun at være en løs skitse og der var ikke tid til at bestille en renskrivning. Endelig havde Frank Brahe sendt et essay om den danske fanzine scene som jeg fandt en smule for internt til at bringe i bladet (indrømmet, det har ikke altid været redaktørens politik); der var også det forhold, at de fleste omtalte fanzines i mellemtiden var gået ind. Artiklerne af Thomas og Philip vil blive trykt andetsteds. Lydproduktion er et emne som jeg måske tager op i bladet en dag (såfremt der kommer flere numre) og Franks artikel forbliver også efter fornyet overvejelse utrykt.

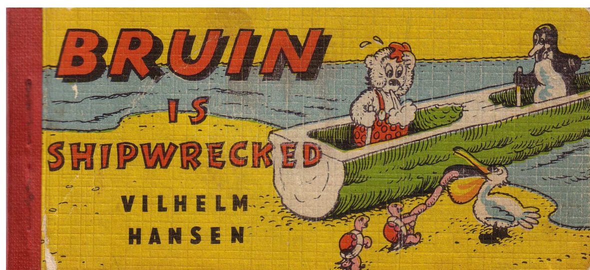
Hvilket efterlader mig med… redaktøren ham selv. Klummen ”Rodekasse-revival” fortæller i spredte glimt om noget af det som har haft optaget min interesse siden sidst (og siden sidst er jo længe siden). Desuden byder tillægget på to obskuriøse billeder, med ledsagende tekst.

Jeg har planlagt een udgivelse mere, en rent arkivalsk sag. I skrivende stund arbejder jeg på at samle og indscanne den Obskuriøse kanon til en digital udgivelse som jeg har givet arbejdstitlen ”Den (næsten) komplette Obskuriøst 2001-200?”. Samlingen vil ud over bladene medtage forsideudkast, skitser, kladder, fotos m.v. fra redaktørens gemmer. Du skal dog ikke sætte næsen op efter en udgivelse her og nu. Hvem ved, hvad fremtiden vil bringe – vi får at se.

Be careful out there.

Henrik Larsen, Kbh. SV, 28. maj 2009

BONUSBILLEDE

Denne ganske lille bog (6,9 cm høj, 15 cm lang) er en ægte raritet. Den udkom på forlaget Brockhampton Press i 1958 som nr. to af en serie på tre Rasmus Klump bøger (eller Bruin som han hedder i serien). Billederne indeni er trykt i tre farver: sort, hvid, rød. En dansk læser vil bemærke, at historien er et sammendrag af to bøger, "I pyramiderne" og "På Skildpaddeøen".

RODEKASSE-REVIVAL
Noter om alt muligt
af redaktøren

FOR NYLIG VISTE DR en episode af den skotske krimi-serie *Taggart* med Billy Boyd (Pippin i Peter Jacksons **Lord of the Rings**) i en vigtig gæsterolle. Episoden var stærkt inspireret af *Skatteøen* og plankede adskillige plotelementer fra romanen (men R. L. Stevenson var som bekendt selv skotte så han ville nok have fundet det ok). Billys karakter var klart kalkeret over Jim Hawkins-figuren: boede hos sin mor på en gudsforladt kro, den elskede far lige død, ledte desperat efter en erstatningsfar at se op til. Der var begravede skatte og skattekort, skumle smuglere og sågar en synsudfordret forbryder, der ikke lod romanens "Blind Pew" noget efter i ondhed. *Taggart* er ellers en serie af noget svingende kvalitet; der findes unægtelig bedre at kaste sig over. Helle og jeg ser en del tv-krimier sammen og vores favoritter er *A Touch of Frost*, *Midsomer Murders* (herhjemme kendt som *Kriminal-kommisær Barnaby*) og *Lewis*, den foreløbig meget lovende fortsættelse af *Inspector Morse*.

MEN BILLY VAR HELT FIN og jeg kom atter til at tænke tilbage på **Lord of the Rings**, en filmserie, der skønt det kun i ringe grad afspejlede sig i bladet fyldte meget i mit liv, mens Tolkien-feberen rasede. Jeg var en LOTR-nørd de år, levede og åndede for hvad den næste film, den næste *extended edition* DVD ville bringe. Det var et skønt trip, så længe det stod på. I et anfald af nostalgi forsøgte jeg sidste år (2008) at genfinde den intense glæde jeg havde følt og købte nogle strategispillekort fra Dechiper med billedmotiver fra såvel film som bøger (inkl. et kort med Tom Bombadil). Men det var en kortvarig og temmelig bleg afglans i forhold til dengang. So it goes. Hvis jeg i dag vil genopleve en smule af euforien, sætter jeg i stedet ekstraskiverne fra de tre biograffilm på afspilleren, med deres trailere, tv-spots, *coming soon* biografforskræp og previews til de lange DVD udgaver - og tænker på dengang jeg kæmpede med titusinder af andre fans om netkapacitet til at downloade den sidste nye trailer. Af de tre film synes jeg stadig, at kun den første rigtig holder som helstøbt filmoplevelse.

JEG FIK HELLER ALDRIG skrevet om **Caligula** i bladet, selvom det egentlig var planen nogle numre tilbage. Ganske kort kan jeg anbefale bokssættet **Caligula (Three-Disc Imperial Edition)**, ikke mindst for det rekonstruerede pre-release cut som gør handlingen langt mere forståelig, relativ set (filmen kan beskrives som Fellini på en meget, meget dårlig dag, tilsat hardcore-sex). Jeg har altid haft en svaghed for **Caligula**, en af de første videofilm jeg lejede (fra Vanløse-afdelingen af den hedengangne kæde Christianshavns Video, ca. 1994). Malcom McDowell leverer faktisk en spot-on præstation som den spolerede, dødsens farlige unge pris, der ufortjent kommer til kejsermagten og slet ikke kan styre power-trippet. NB. Alle kender *Jeg, Claudius* som den 'seriøse' udgave af historien, men jeg vil i stedet anbefale den langt mere upåagtede tv-serie *The Caesars* fra 1968 med bl.a. André Morell og Ralph Bates som hhv. Tiberius og Caligula. Kan købes på DVD og er guf for en gammel Hammer-haj.

APROPOS HAJER, så har jeg omsider fået set **The Last Shark**, en af de få Castellari-film jeg 'manglede'. Tak til Frank for byttehandlen, der landede den fisk i redaktørens samling.

MENS JEG SCANNEDE de gamle numre af Obskuriøst forleden, gik jeg imens og lyttede til de fire KISS soloalbums (noget skal tiden jo gå med, når man scanner). Gad vide hvor meget de bliver spillet i dag. For rigtig at malke koen udgav bandet endda et i dag glemt best-of-solo album som ikke findes på CD. Anyway, jeg har en vis

nostalgisk svaghed for KISS, især deres skæverter. En af mine allerførste LPer var *Music from 'The Elder'* som jeg fandt i en tilbudsstand hos Experten på Kordilgade i Kalundborg, ca. 1984. Prisen var 40 kroner. Det var, da jeg langt senere købte albummet på CD og blev irriteret over den ændrede tracklist, at jeg så småt begyndte at blive opmærksom på problemerne ved genudgivelser, remastering-teknik og "the loudness war", men det er en temmelig lang (og langhåret) historie som må vente til en anden gang. P.S. Jeg følger i dette tilfælde flertallets smag: Ace Frehleys album er det bedste af de fire.

APROPOS MUSIK så er jeg rigtig glad for den iPod som Ralph og Peter gav mig i 40 års fødselsdagsgave, også selvom jeg savner en låseknap mod stød og den er en smule bøvlet at hælde musik i. Efter to år er både ørepropper og opladerdel blevet udskiftet, men den lille lyserøde spiller trofast videre på mine langture i bus og tog.

NOGLE AF DE TING som har været sjove at samle:

IRON MAIDEN – *"The First Ten Years"* CD-singlerne, med b-sider jeg for størstedelens vedkommende aldrig havde hørt før. Personlige favoritter: del 3 som inkluderer *Maiden Japan* EPen og del 7 med de tre *Live After Death* outtakes.

KNAP TYVE ÅRGANGE (med huller i rækkerne hist og her) af *Anders And & Co.*, i jagten på de blade mine søskende og jeg havde læst som børn. Vores far købte dem brugt i københavnske antikvariater og de er for længst gået til, noget, der mildest talt besværliggjorde projektet. Men der kom nogle dejlige læseoplevelser ud af det - og en del gensyn.

JEG LEDTE OGSÅ EFTER tyggegummi-samlermærkerne fra min barndom med fotos fra **Stjernekrigen** og *Månebase Alpha*, men kom fra det igen. Af en eller anden grund ser jeg dem aldrig til salg på QXL. You can't win them all.

GIALLO FILMEN SOM GENRE er kun blevet perifert berørt i Obskuriøst, nok fordi de, bortset fra et par af Dario Argentos hovedværker ikke rigtig sagde mig noget. En eller anden form for nysgerrighed må nu have puslet i Ed Larsens sind, for indenfor de sidste to år har jeg købt en stribe DVD'er med giallo, fra selskaber som Image Entertainment, Blue Underground og NoShame. Jeg har også købt en stak sleaze titler af bl.a. Jess Franco, en anden genre 'forsømt' af bladet og suppleret min lille samling af gotiske gysere (bl.a. Antonio Margheritis fine **Castle of Blood** og **The Long Hair of Death**). Og jeps, jeg har skam set dem, med vekslende grader af fornøjelse, men har ikke noget begavet at sige som andre ikke for længst har sagt bedre eller mere underholdende.

NOGET JEG ENGANG holdt af og blev træt af igen:

HAMMER HORROR FILM. Jeg startede min filmsamlerkarriere med titler fra Hammer studiet, film med Christopher Lee og Peter Cushing, Dracula og Frankenstein, mumierne og alle de andre. På et eller andet tidspunkt blev det ligesom for tamt for mig. Havde også set filmene til hudløshed, kunne ikke længere flippe ud over dem. Jeg ejer stadig en halvanden meter med Hammer på DVD, men hvis jeg skulle trække nogen frem i dag, film jeg stadig synes holder og er seværdige, ville det kun blive en håndfuld. **The Quatermass Experiment** og dens to efterfølgere. **Plague of the Zombies**. **Captain Kronos: Vampire Hunter**. **The Devil Rides Out**. Og hvis jeg er i humør til trash-camp-underholdning, måske en af hulekvinde-filmene med Ursula Undress, **The Lost Continent** eller **The Seven Golden Vampires**.

DET ER apropos camp også længe siden jeg har haft en Vincent Price-film i maskinen. Måske fik Jesper Mørch alligevel det sidste ord.

PEPLUM. Det måtte jo ske: Jeg fik nok af alle disse olieimprægnerede muskelmandstorsoer og mine VHS-bånd og DVDer med dem samler støv. Ligesom Hammer kan jeg stadig goutere en håndfuld titler, når humøret er til det. **Hercules in the Haunted World**, **Hercules conquerors Atlantis**, **Maciste against the Vampire**, **Maciste in Hell**, **Achilles**... jo, det er vist det.

TYRKISKE KULTFILM. Jeg blev træt af ikke at kunne forstå dialogen. Eller også mistede jeg bare interessen, punktum.

THE MYSTERIOUS ISLAND OF CAPTAIN NEMO. Jeg modtager stadig (maj 2009) hen-vendelser fra fans, der vil vide hvor man kan få fat

i et print. Selv gider jeg ikke mere. Jagten er forbi og byttet fordøjet. Next.

OBSKURE PETER CUSHING FILM. Især **Hitler's Son** var længe en hellig gral og da jeg omsider landede en kopi og havde sat den i afspilleren, var min eneste tanke bagefter: "Nå??". Erkendelsen kom og slog mig hårdt: Jeg elsker Cushing, men de dårlige film, de er og bliver dårlige og kan ikke reddes af at manden dukker op i korte glimt og forsøger at trække resten af den miserable affære op. Sådan er det bare.

DEN NY DOCTOR WHO. Efter en i det store og hele solid første sæson blev tv-serien under Russell T. Davies selvfed og doven. Jeg håber forsigtigt på bedre tider, når den relanceres til 2010, men bliver sikkert skuffet. Glæder mig dog over de gamle historier med Tom Baker & co. som BBC fortsætter med at udgive på DVD.

MORGAN KANE og andre pocketbøger. Jeg gik i stå omkring halvvejs i *Morgan Kane*-rækken og fik heller ikke samlet de sidste 3-4 manglende bind i *Edge*-serien. Måske kommer det tilbage til mig, en dag.

DANSKE BATMAN-BLADE fra 60'erne. For corny, ingen kontinuerlige historier... forsiderne er fantastisk syrede, men resten lader mig kold. De danske 70'er blade er anderledes ok og ikke kun fordi de er i farver. (Og *Superman* har jeg som nævnt i lederen samlet helt ud for perioden 1966-86, ligesom jeg har samlet *Superboy* og *Super-solo*, men alt det er igen en anden historie.)

SIDDE OG BÆLLE RØDVIN til langt ud på natten, mens jeg ser gustne film. Jeg kan simpelthen ikke tåle det mere, pga. den medicin jeg tager for sukkersygen. Til gengæld er jeg begyndt at ryge (pibe) igen og det er heller ikke så smart, men hva'…

APROPOS efterlederens bemærkninger om begrænsede oplag, så har jeg med mange års forsinkelse genkøbt en picture disc med Celtic Frost jeg ejede i gymnasietiden, men måtte sælge igen (jeg skulle bruge pengene). Celtic Frost, et band som har optaget mig meget gennem årene og endnu et navn, der beklageligvis aldrig fandt vej til bladets spalter. Udgivelsens titel er *Tragic Serenades* og oplaget angivelig på kun 1500 eksemplarer, men jeg synes det er påfaldende så mange, der konstant er til salg på eBay. Fik mit eget eksemplar billigt og billedskiven *ser* ægte nok ud. Det må jeg jo så stole på at den er.

I GIDER NOK IKKE høre mere om gamle svenske børne tv-serier på DVD. Så ikke et ord om *Vilse i Pannkakan*, *Fem myror är fler än fyra elefanter*, *Tårtan* eller 1973-julekalenderen *Mumindalen*. Men lige et par ord om gamle *danske* julekalendere. Jeg planlagde oprindelig (dvs. for snart tre år siden) en Obskuriøst feature om julekalendernostalgi og nåede at købe to kalender-serier på DVD, *Vinterbyøster* og *Jullerup Færgeby*, før det gik op for mig, at jeg faktisk ikke følte nogen særlig glæde ved gensynet. Og hvorfor så skrive om dem?

APROPOS NOSTALGI, så var en af Helles julegaver til mig bogen *Tilbage til 70'erne* af Ove Dahl (Gyldendal 2008). Bogen, hvis undertitel er *Alle de ting, du havde glemt, du kan huske* (kunne være et slogan for Obskuriøst!) præsterer på 208 sider at gengive over 500 farvebilleder, med ledsagende tekst, af kulturelle genstande og fænomener fra det i dag af mange så forkætrede årti. Det årti jeg voksede op i som barn og derfor ser på, om ikke med rosenrøde briller, så dog med en vis sympati, for selvom årtiet (også for mig personligt) bød på ubehageligheder, så bød det også på fede oplevelser og indtryk. Ove Dahl tegner og fortæller om brune tapeter og rød politik; der er reklamer for slik og deodoranter, kort og strategispil, OTA-bøger, klistermærker, popidolblade, kassettebånd, *Columbo* og GRU! Der er naturligvis ting som forfatteren *ikke* når at komme ind på (fløjlsplakater f.eks.) og han opridser nogle regler for glaskuglespil i skole-gården som jeg aldrig har hørt om, men de kan have varieret fra sted til sted. Eneste lille kritikpunkt er, at jeg af og til finder Ove Dahls beskrivende tekster en smule for ironisk i tonen. Måske er jeg bare ekstra sensitiv, fordi det jeg holdt af dengang stadig, dybest nede i mit sind, er hellig jord, også selvom jeg selv flere gange har måtte erkende, at noget fra barndommen sgu ikke holdt – såsom *Vinterbyøster*. Men tak for bogen, Helle, det var skønne gensyn og genopfriskning af minder.

JEG HAR SOYLENT GREEN liggende på DVD et eller andet sted i lejligheden, i eksemplarisk widescreen-format og med en nævefuld ekstra-sager oven i hatten. Men når jeg af og til ser

filmen er det fordi jeg tilfældigt er ramlet ind i den på TCM under et natlig kanalsurfing og er blevet hængende, skønt de benytter et snavset pan & scan print. På en eller anden måde overvinder **Soylent Green** hver gang dette visuelle handicap. Handlingen er vel en smule dum, men proto-**Blade Runner** atmosfæren, en verden halvvejs i ruin, nedslidt og beskidt, er fantastisk. Filmens kvaliteter ligger der og i det skildrede forhold mellem Charlton Heston og Edward G. Robinsons karakterer. Den barske, kyniske, rovdyrvitale politimand og den gamle, livstrætte, melankolske ex-professor, to kontraster og så tydeligt et far-søn forhold. Scenen med Robinson i selvmords-biografen - han døde to uger senere af kræft – er uforglemmelig, hvis først man har set filmen.

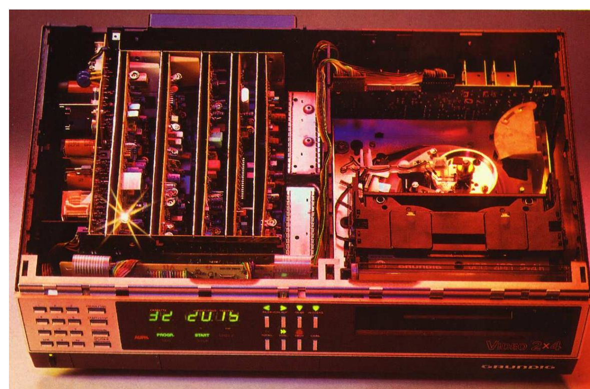
TRE ÅR UDEN OBSKURIØST blev det til, hvis vi ser bort fra nogle forsideudkast af Frank (det bedste endte som officiel forside, komplet med en fejldatering på to år, hvilket jeg, måske lidt barnligt, finder morsomt) og en mislykket CD udgivelse. En håndfuld blogindlæg om hvor led jeg var ved ikke at kunne tage mig sammen, men NU skulle det være (og så troede jeg på den et par dage frem). Et par lommebogsblade med nedkradsede ideer til emner for en artikel. Men intet af substans fik jeg produceret til bladet mellem efteråret 2006 og foråret 2009.

DET BETØD DOG IKKE at jeg gik aldeles i stå, kreativt. Min gamle kammerat Peter S. Andersen og jeg samlede et projekt op: vores heavy rock band fra 80ernes dage i Jyderup og Kalundborg, Gefion. Vi skiftede navn til Chilling Dawn, støvede det gamle materiale af og det blev til et virtuelt album som du kan downloade fra bl.a. www.chilling-dawn.com (se under diskografi). Et obskuriøst projekt, selvom det altså ikke havde relevans for bladet. Vi indsendte også vores bud på en nationalvise til KODAs komponist konkurrence i 2008, sangen ”Livsrum med velklang” som ikke vandt, men dog var god nok til at blive optaget i dette års sanghæfte *Årets danske sange 2008* (udkom ultimo april). Og det var da ikke så ringe endda. Jeg skrev en science fiction novelle, ”Vi kan sende et menneske til Mars” som blev trykt i *Himmelskibet* nr.17, en novelle, der bl.a. trækker på det samme dagbogsmateriale jeg benyttede til Obskuriøst CD’en *”Noter & nekrologer”*. Og endelig rodede min bror og jeg med et weirdo science-fiction inspireret musikprojekt, *Amphibian Mind* (se www.bandbase.dk/AmphibianMind/).

FANDT LIGE EN DUM huskefejl i Obskuriøst nr. 9. I klummen ”Slam & slagger” fortæller jeg på side 31, at mit første superhelteblad var *Superman med Batman* nr. 6 (med Christopher Reeve på forsiden). Der er forkert, mit første læste superhelteblad var *Batman* nr.6/1973 og mit første egen købte superhelteblad var *Superman med Batman* nr.3 (se Obskuriøst X, artiklen ”Super-nostalgi” side 30f). Apropos nr.6, så har jeg omsider fået fat i den famøse fortsættelse til historien om ”manden med bøddelhætten”, idet jeg måtte ty til et amerikansk blad (*Superboy and The Legion of Super-Heroes* #250).

SKØNT DER FOREKOMMER enkelte overlap i emner mellem herværende klumme og min blog, www.samlersind.dk/blog/ har jeg ikke genbrugt nogen eksisterende tekst. Klummen er baseret på notater skrevet over tre weekender i maj i Helles fritidshus. Selv efter mange år med pc i hjemmet foretrækker jeg papir og pen, når jeg nedfælder mine tanker og ideer. Sådan er jeg bare.

BONUSBILLEDE

Dette foto af en for længst udgået videomodel skulle have været placeret på side 2 af Obskuriøst nr. 1, men måtte udgå pga. redaktørens ordflom. Fra bladets arkiv.

Efterslæb til Obskuriøst nr. 11. Et pdf flyveblad skrevet af Henrik Larsen, maj 2009. Kontakt redaktøren på obscurious@gmail.com for info om bladet.